

Jones familiegravsted.

Dette gravsted kunne sagtens blive væk i mængden. Det ligger helt ovre i et hjørne med en lille smal indgang blandt efeu op til stenene. Gravstedet står på ingen måde ud i forhold til mange andre gravsteder. Det er helt simpelt – 2 plader med navne og ikke andet. Og samtidigt et af de gravsteder som fortæller flest historier, og hvis familie stadig har efterladt store aftryk i Silkeborg i dag.

Helt tilbage i Silkeborgs spæde start, blev Købmand Robert Jones lokket til Silkeborg fra København. Robert Jones var gået konkurs med sin forretning, og en ven Arentzen (som ligger til højre for gravstedet) lokkede Robert Jones med en ny start i Silkeborg. Silkeborg manglede en købmand og Arentzens kone havde en søster, som Robert kunne få også.

Robert Jones tog chancen og flyttede til byen i en alder af 35 år. Han blev hurtigt gift med Adelaida, der på det tidspunkt kun var 17 år, og blev på den måde svoger til Arentzen. Familien trives og der kom børn til. Som noget unikt blev alle pigerne (de 4 der levede længe nok til det) uddannet, hvilket på den tid ikke var normen. De blev blandt andet

lærerinde og apoteker. Ingen af pigerne stiftede familie og fik arvinger. Heller ikke lillebror Arthur Jones, som blev slotsgartner på både Charlottenlund Slot og Amalienborg.

Udviklingen i Silkeborg har betydet meget for familien Jones. Derfor har Robert og Adelaida Jones som en del af deres testamente oprettet et mindelegat som uddeles en gang om året i december måned. Uddeling sker til værdige og trængende personer, der har bopæl i og har været bosat i Silkeborg købstad (området før indlemmelserne i 1970) i mindst 5 år. Fortrinsberettigede er enlige kvinder.

Sønnen Arthur Jones flyttede tilbage til Silkeborg og boede i forældrenes hus efter deres død. Han åbnede blomsterforretning i Silkeborg. At kirken altid har haft stor betydning for Jonesslægten blev især tydeligt, da Arthur i 1966 skænkede klokkespillet til Silkeborg Kirke med intet mindre end 42 klokker støbt i Holland.

Endnu en spændende historie om Arthur Jones er, at han boede til sin død i forældrenes hus, hvor intet var ændret siden 1862. Arthur donerede møblerne til Silkeborg Museum, som helt ekseptionelt har kunnet genskabe en stue fra Købmand Robert Jones hjem fra midt i 1860'erne. Et kig ind i Jones stue er samtidig et kig tilbage til Silkeborgs barndom. Stuen rummer et typisk inventar fra en tid hvor der var behov for god plads mellem

møblerne, så damernes omfangsrige kjoler kunne være der. Flere stole er af samme årsag skabt med ekstra små eller udkrængede armlæn der gav plads til krinolinerne.

Stuen er genskabt på baggrund af et fotografi, og mange af de møbler der indgår i stuen figurerer på den liste over bohæve Robert Jones' hustru bragte med ind i ægteskabet.